

relsen og Danmarks Meteorologiske Institut er eksempler på sådanne offentlige produktionsvirksomheder.

Til stk. 3

Bestemmelsen følger af PSI-direktivets artikel 7, der stiller krav om, at betingelser og standardgebyrer fastsættes på forhånd og offentliggøres. Bestemmelsen skal sikre en ensartet og gennemskelig gebyrfastsættelse for videreanvendelse af offentlig information med henblik på at sikre gennemsigtighed for brugen heraf.

Den offentlige myndighed forpligtes til på forhånd at fastsætte standardgebyrer beregnet efter stk. 1-2, hvilket især må ses som en fordel for offentlige myndigheder, som har dokumenter og datasamlinger, som jævnligt er omfattet eller forventes omfattet af anmodning om videreanvendelse. Der skal ikke på forhånd fastsættes gebyrer for enhver tænkelig type anmodning, jf. også stk. 4. Gebyret skal dog selvfølgelig være kendt af ansøger før leverancen.

Formålet med bestemmelsen er at tilvejebringe gennemsigtighed om grundlaget for gebyrerne, f.eks. i form af priser for standardhandlinger fra myndighedens side. I praksis vil de mest anvendte data forventes at kunne blive omfattet af standardpriser.

Finansieringen af den grundlæggende fastsættelse af standardgebyrer og vedligeholdelse heraf kan indeholdes i selve gebyret.

Til stk. 4

Bestemmelsen følger af PSI-direktivets artikel 7. Bestemmelsen skal sikre, at der skabes åbenhed og gennemsigtighed omkring beregninger af gebyrer, herunder i atypiske tilfælde. Herved sikres de, der ønsker at videreanvende data, en mulighed for at tilrettelægge indsamlingen af data på den måde, der er mest omkostningseffektiv.

Ikke alle gebyrer kan fastsættes på forhånd, jf. også stk. 3.

I atypiske tilfælde kan myndigheden derfor nøjes med at angive principper for beregningen for ikke at skulle beregne priser på noget, der er mindre efterspørgsel efter. Når det præcise beregningsgrundlag for atypiske tilfælde efterfølgende kendes, følger det af 1. punktum, at den offentlige myndighed efter anmodning skal oplyse dette.

Til § 9

Til stk. 1

Bestemmelsen, der følger af PSI-direktivets artikel 7, skaber åbenhed og er et led i gennemsigtighedsprin-

cippet. Aftagere af offentlig information skal på forhånd så vidt muligt have mulighed for at kalkulere med alle de betingelser, der stilles i forbindelse med videreanvendelse af pågældende type information.

Den offentlige myndighed skal alene fastsætte de standardbetingelser, som lader sig fastsætte, før der er indkommet konkrete ansøgninger til den offentlige myndighed. Der kan være tale om enkle, kendte udtræk af offentlig information, der af myndigheden vurderes at blive efterspurgt. Omvendt kan der være tale om store variationer fra sag til sag, og bestemmelsen indebærer således ikke, at enhver betingelse skal angives og være kendt af ansøger, før der ansøges, men selvfølgelig før leverancen begynder.

Vurderingen af, hvad der kan fastsættes inden anmodningen om forskellige typer af offentlig information, ligger hos den offentlige myndighed, og der kan således reserveres tilfælde til konkret afgørelse.

Bestemmelsen forpligter endvidere og i tråd hermed offentlige myndigheder til at offentliggøre de fastsatte betingelser og de i medfør af § 8, stk. 3 fastsatte standardgebyrer. Derved sikres yderligere gennemsigtighed for de, der ønsker at videreanvende data, ligesom offentliggørelsen er en fordel for både myndigheden og ansøger, idet omkostningerne til behandling af nye anmodninger mindskes for begge parter.

Til stk. 2

Bestemmelsen implementerer artikel 8, nr. 2. Offentlige myndigheder, der benytter standardaftaler, skal gøre disse tilgængelige i elektronisk form, f.eks. på myndighedens hjemmeside, således at disse kan tilpasses særlige anmodninger om videreanvendelse. På denne måde sikres det, at andre ansøgere har let adgang til vigtige informationer om betingelser for anvendelse af de pågældende dokumenter og datasamlinger.

Til stk. 3

Bestemmelsen er en udmøntning af ikke-diskriminationsprincippet og følger af PSI-direktivets artikel 10, nr. 1. Princippet gælder for sammenlignelige kategorier af videreanvendelse, og bestemmelsen hindrer derfor ikke, at der vedtages en differentieret gebyrpolitik for henholdsvis kommerciel og ikke-kommerciel videreanvendelse, jf. også § 8.

Udveksling mellem offentlige myndigheder som led i den offentlige myndigheds ikke-kommercielle opgaver og andre brugeres kommercielle eller ikke-kommercielle videreanvendelse af samme dokumenter er ikke sammenligneligt, og gebyrfri udveksling